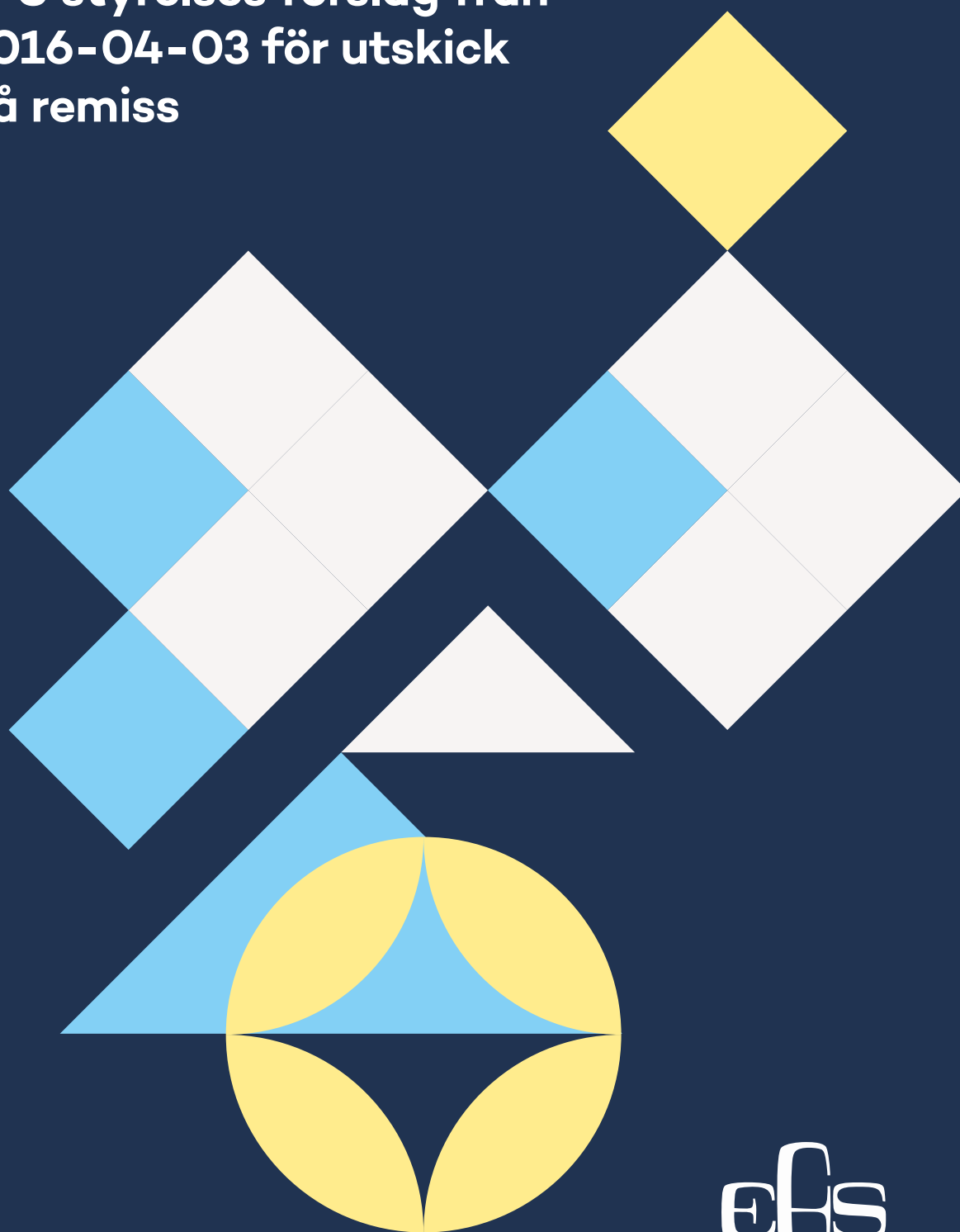

Ny organisation för EFS

EFS styrelses förslag från
2016-04-03 för utskick
på remiss

Innehåll

I. Övergripande presentation	3
II. EFS – en rörelse organiserad för mission	4
III. Utmaningar i nuläget	5
IV. Förslag på ny organisation	7
1. EFS demokratiska struktur	8
2. EFS operativa struktur	10
3. EFS ekonomiska struktur	12
V. EFS och Salt	17
VI. Relationer och samarbete	17
VII. Förändringens genomförande	19
Tidsplan	20

Bilaga 1: Fastighetsfrågor när EFS omorganiserar

Bilaga 2: Hur påverkas EFS folkhögskolor?

I. Övergripande presentation

Förslaget skapar möjligheter till strategiska och visionära missionsatsningar. Genom samordning och förenkling får EFS en mer flexibel och gemensam organisation, där de olika nivåerna blir mer ömsesidigt beroende av varandra.

Innehållet i förslaget kan sammanfattas i följande sju punkter:

- EFS sju distrikt och EFS riksorganisation sammanförs till *en* gemensam organisation.
- EFS som missionsrörelse får genom denna förändring en förenklad struktur och blir tydligare och mer sammanhållen. Friheten att utforma verksamheten efter lokala och regionala förhållanden bevaras, men det blir lättare att se EFS som *en* rörelse och utveckla en djupare samhörighet.
- En regional nivå behålls för att bevara närheten mellan missionsföreningarna och den gemensamma organisationens stödfunktioner. I förhållande till dagens organisation blir den regionala funktionen mindre resurskrävande när det gäller både anställd personal och förtroendevalda. Därmed frigörs tid för engagemang i lokal verksamhet och till exempel vid läger.
- Alla EFS-anställda får en och samma arbetsgivare med ansvar för alla administrativa och arbetsrättsligt reglerade aspekter av anställningen, vilket skapar förutsättningar för förbättringar. Den lokala arbetsledningen är fortsatt ett lokalt ansvar och stödet till de anställda finns kvar på regional nivå.
- Samarbete mellan olika geografiska delar av EFS genom olika former av projekt eller anställningar blir lättare att genomföra, då EFS utgör en enda juridisk enhet. Samverkan i nätverk och över regiongränser blir ännu mer naturlig, och möjligheten till strategisk samverkan i missionsatsningar ökar.
- Genom förändringen samordnas och effektiviseras den administration och ekonomiska hantering som i dag utförs inom åtta delar av rörelsen. En kalkyl visar att upp till 10 % av de samlade personalkostnaderna kan frigöras till mer direkt missionsstrategiskt arbete. Detta motsvarar i dag ungefär två och en halv miljoner kronor per år.
- EFS barn- och ungdomsorganisation Salt får genom sin egen organisationsförändring en tydligare struktur. Genom att föra över arbetsgivaransvaret för distriktskonsulenter för barn och ungdom till Salt ges Salt bättre möjligheter att utforma och utveckla sin verksamhet och vision. Den nära kopplingen till EFS behålls genom att konsulenterna har sin arbetsplats på det regionala kansliet.

II. EFS – en rörelse organiserad för mission

EFS bärs av en vision

”Jesus Kristus - känd, trodd, älskad och efterföljd.”

Detta är EFS vision och EFS uppdrag! Vi ser framför oss människor som blir nyfikna på Jesus, börjar lära känna honom, finner en personlig tro på honom och sedan fortsätter sin lärjungavandring som ambassadörer för Kristi rike, smittade av hans självutgivande kärlek. Denna vision är den djupaste drivkraften bakom arbetet med en organisationsförändring.

Som lärjungar till Jesus vill vi tänka missionsinriktat kring våra liv och vår verksamhet: Vad har Gud på gång? Vilka söker han särskilt efter i våra kontaktytor och i vår tid? Vilka missionsområden och missionsbehov pekar han på? Med missionsvisionen för ögonen bejakar vi frimodiga initiativ, är generösa mot nya idéer och överseende med försök som inte lyckas.

Den organisation vi föreslår tror vi på ett bra sätt kan hjälpa EFS att fullgöra sitt grundläggande syfte: att främja Kristi rikets tillväxt.

Organisation för mission

EFS struktur har förändrats genom åren. Tidigare förändringar, som skapandet av distrikten och senare minskning av antalet distrikt, genomfördes för att säkra en för sin tid anpassad missionsorganisation. Den nu föreslagna förändringen syftar till att göra EFS mer flexibelt, effektivt och strategiskt för den tid vi går till mötes.

I en ny organisation där regionalt, nationellt och internationellt arbete blir mer av en gemensam angelägenhet, blir det lättare att bygga upp samhörighet och forma gemensamma strategier och redskap i hela EFS.

Missionsinitiativ i form av nyplanteringar och nya sätt att vara kyrka blir – ännu mer än i dag – en gemensam angelägenhet för hela EFS. Även utveckling av det lokala arbetet kommer att kunna stärkas. Nätverkande mellan föreningar, församlingar eller missionsområden med liknande situationer blir mer självklart och lättare att få till stånd. Det blir även mer naturligt och effektivt att utforma ett gemensamt strategiskt missionstänkande för storstäder, mindre städer och landsbygd. Detsamma gäller för exempelvis arbete med nya svenskar eller unga vuxna.

EFS byggs från basen

Det lokala arbetet utgör basen för allt EFS arbete. Det är främst i vår vardag och i det vi gör lokalt som nya människor kan få en möjlighet att möta Jesus.

Regionala arrangemang bygger alltid på vad de lokala EFS-föreningarna har för behov. Det är också genom enskilda och föreningarnas insatser i form av gåvor och böner som vi kan driva ett långsiktigt och målmedvetet internationellt missionsarbete. Den nationella och den regionala organisationen ska vara ett stöd för allt detta. Det handlar om att betjäna, utveckla, utrusta, inspirera och kanalisera missionsengagemang lokalt och globalt.

EFS har inte och ska inte heller i framtiden ha en hierarkisk struktur där arbetet styrs uppifrån. EFS ska förbli en demokratiskt uppbyggd gräsrotsrörelse som fungerar smidigt i missionsarbetet utifrån lokala förutsättningar.

För allt detta behövs en tydlig och genomtänkt stöd- och ledningsstruktur, och det är vad detta organisationsförslag syftar till.

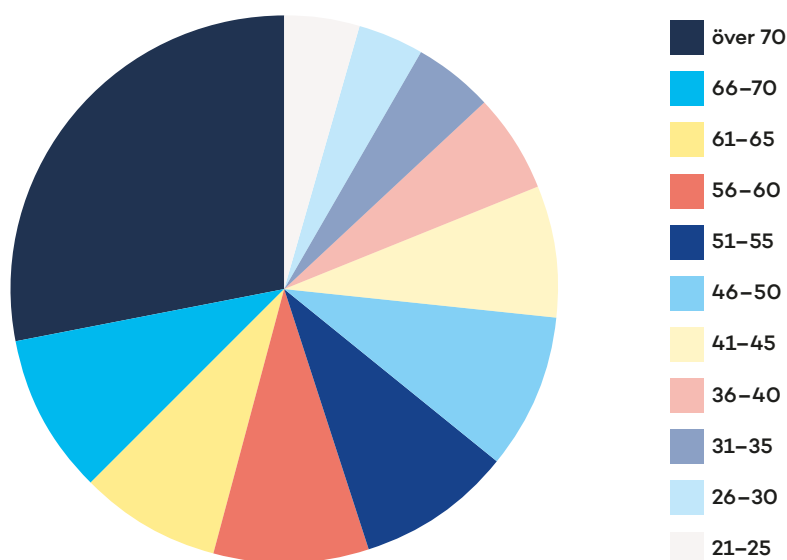
III. Utmaningar i nuläget

Komplex organisation

EFS har i förhållande till sin storlek en tämligen omfattande, komplex och svårbegriplig organisation. Inte minst blir detta påtagligt för personer som kommer med i EFS utan att ha bakgrund i rörelsen eller som är med och startar nya EFS-sammanhang.

Allt oftare talas i dag om en utbredd organisationströtthet. Detta märks också tydligt inom EFS, bland annat i svårigheter att hitta människor som vill engagera sig i olika uppgifter i styrelser, råd och liknande på alla nivåer i organisationen.

EFS barn- och ungdomsorganisation Salt och ungdomar som är med där skickar också tydliga signaler om att de inte är motiverade att ta över och bära vidare nuvarande organisationsstruktur. Åldersutvecklingen i EFS bidrar till att detta måste tas på stort allvar. Jämför följande grafiska framställning av åldersfördelningen inom EFS:

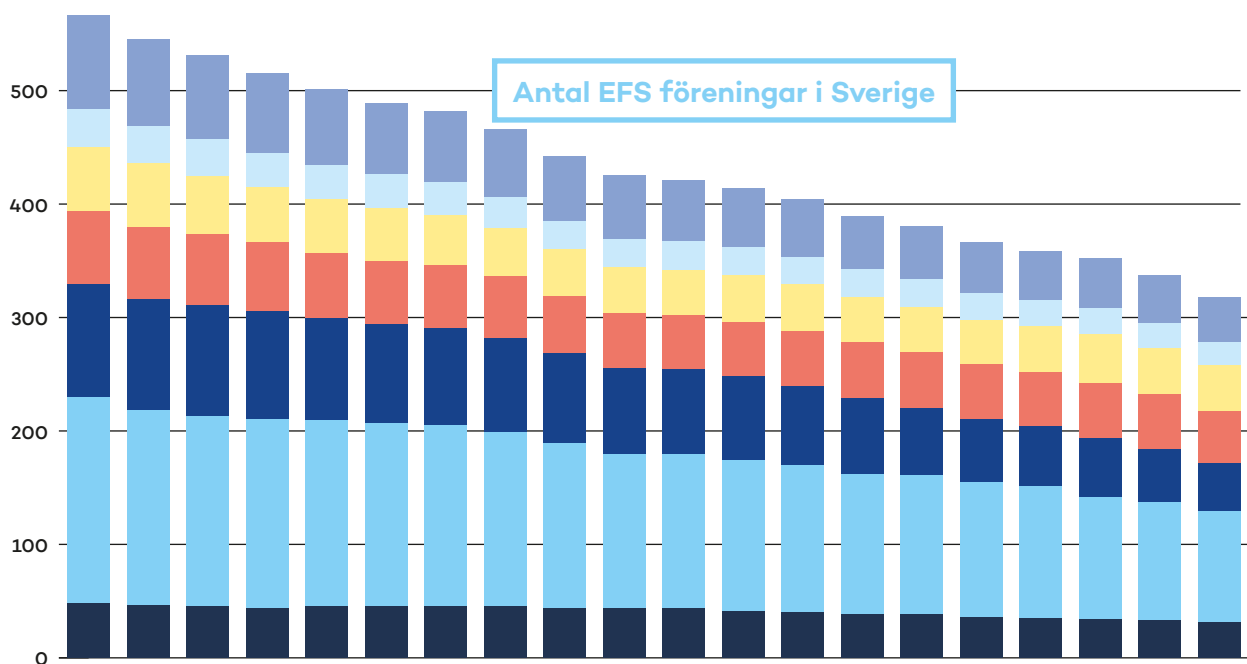
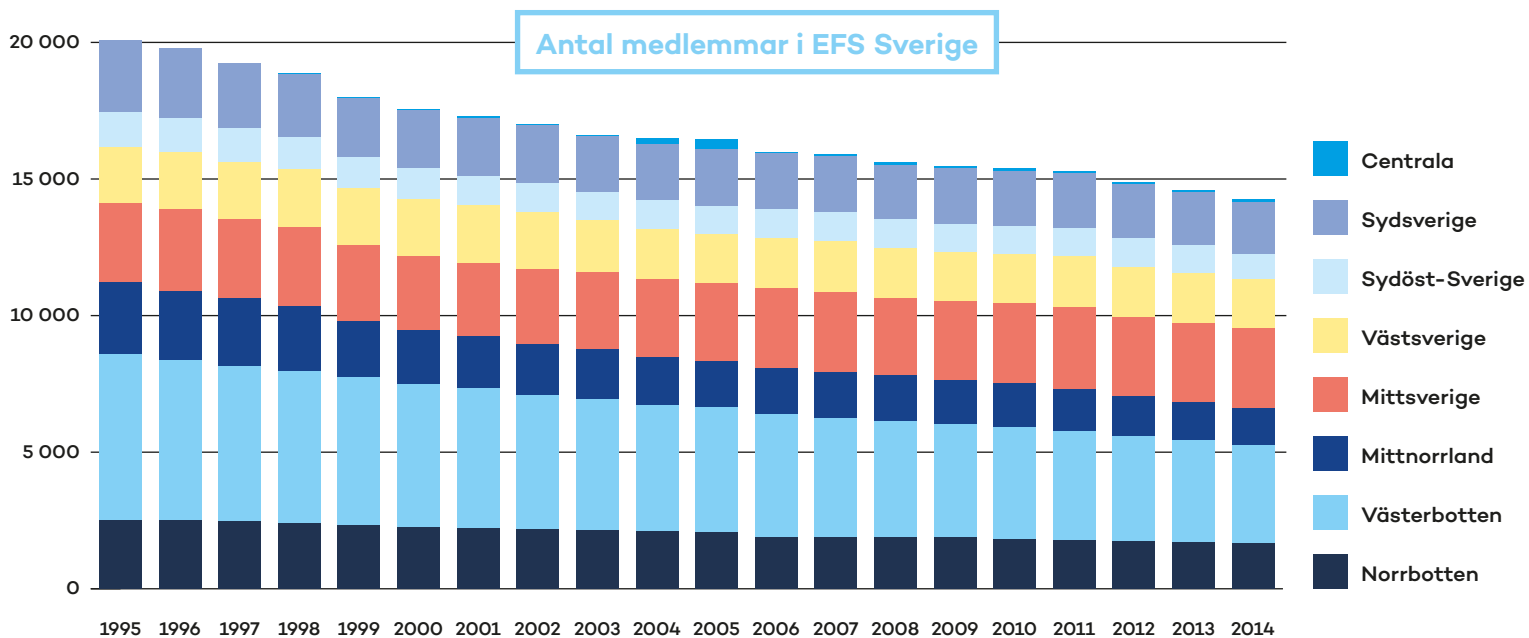
Förändrat engagemang

Formen för engagemang i rörelsen har förändrats över tid. Den yngre generationen har i huvudsak sitt engagemang i det som ligger nära och är konkret. Intresset för att engagera sig i en organisatorisk överbyggnad minskar som en följd av detta. Detta märks exempelvis på EFS årskonferenser, där medelåldern ofta är tämligen hög.

Även insamlingsmönstren förändras. Tidigare har det varit enklare att samla in stora gåvor till EFS internationella mission. I dag prioriteras på många håll gåvor till det lokala arbetet högst. Eftersom många givare vill se vad pengarna mer exakt går till, ger man gärna sin gåva till ett specifikt projekt snarare än till missionsarbetet i allmänhet.

Medlemsutveckling

Trots relativt många nyplanteringar inom EFS under de senaste tio åren har EFS totalt sett minskat både i medlemsantal och i antal föreningar. Det framgår av följande grafer:

Denna utveckling innebär att det är färre medlemmar och färre föreningar som med sitt givande och engagemang ska bära upp EFS distrikts- och riksorganisationer.

EFS har successivt mött denna utveckling genom att bland annat minska antalet anställda både i föreningarna, på distriktsexpeditionerna och på rikskansliet. Antalet distrikt har också över tid minskats genom samgåenden för att därigenom skapa mer bärkraftiga enheter. En ytterligare minskning av antalet distrikt skulle dock skapa så stora geografiska enheter att det regionala perspektivet riskerar att gå förlorat. Detta perspektiv handlar exempelvis om samordning av läger och kollegial gemenskap för distriktens anställda.

I en ny organisation med en mer samlad administration kan vi behålla nuvarande regionala indelning och värdet av den närhet som finns i denna, och samtidigt göra betydande samordningsvinster och få en mindre tung organisation.

Personal och administration

Distrikten har i dag mycket av det formella och praktiska arbetsgivaransvaret. Kraven på arbetsgivare ökar successivt, och det fordrar mer och mer kunskap för att möta dem. Inte minst för distriktsförestandarna är detta en utmaning. EFS önskar att mer av deras kraft kan läggas på att inspirera medlemmar och föreningar i missionsuppdraget.

För att kunna gå i den riktningen och få samordningsvinster behöver ekonomi och personaladministration samordnas. I dag försvåras detta av att EFS består av åtta självständiga juridiska personer, som var och en måste ha kompetens och resurser för alla aspekter av personalansvaret. I nuvarande organisation skulle en samordning där olika delar av EFS köper tjänster av varandra leda till att detta beläggs med 25 procents moms.

Information och insamling

I dagens organisation finns det bara delvis en samordning av information och kommunikation. Det innebär att det till exempel kan komma flera upprop om gåvor från olika avsändare ungefär samtidigt. Med en mer samlad bild av det ekonomiska läget i hela rörelsen och en genomtänkt kommunikations- och insamlingsplan skulle mycket vinnas.

På fem års sikt

Den minskande medlemstrenden skulle kunna vändas genom nya initiativ, genom invandring och genom att Gud kallar nya människor till tro. Det kan förhoppningsvis leda till att EFS får nya föreningar och nya medlemmar, och då är tanken med den nya organisationen att den ska vara flexibel och lättare kunna anpassas till regiongränser, anställningar och arbetsätt.

Skulle minskningen fortsätta – vilket vi måste ha beredskap för – behöver vi ha en organisation som kan hantera detta. Gör vi inget alls nu, riskerar rörelsen att inom några år hamna i en akut situation. Det är därför bättre och mer ansvarsfullt att genomföra förändringar medan det fortfarande finns tid att arbeta igenom dessa ordentligt. Om vi väntar kan vi tvingas till förändringar av enbart ekonomiska skäl och inte få möjlighet att organisera oss strategiskt för missionsuppgiften framåt.

IV. Förslag på ny organisation

Grundläggande tankar

Uppdraget från Jesus att göra alla folk till lärjungar är det som ska styra och vägleda allt EFS gör när rörelsen utvecklar och prioriterar sin verksamhet. Eller som portalparagrafen i EFS stadgar uttrycker det: ”Att främja Kristi rikets tillväxt.”

För att kunna utföra detta uppdrag så bra som möjligt har EFS en organisationsstruktur. Den kan delas upp i en demokratisk, en operativ och en ekonomisk struktur.

Den *demokratiska strukturen* finns för att rörelsens medlemmar ska ha direkt inflytande över hur EFS arbete genomförs och prioriteras.

Den *operativa strukturen* finns för att rörelsens ledare, både ideella och anställda, på ett så bra och effektivt sätt som möjligt ska kunna genomföra det arbete EFS vill bedriva.

Den *ekonomiska strukturen* finns för att skapa ett hållbart ekonomiskt underlag som gör det möjligt att tillföra rörelsens olika verksamhetsgrenar tillräckliga resurser.

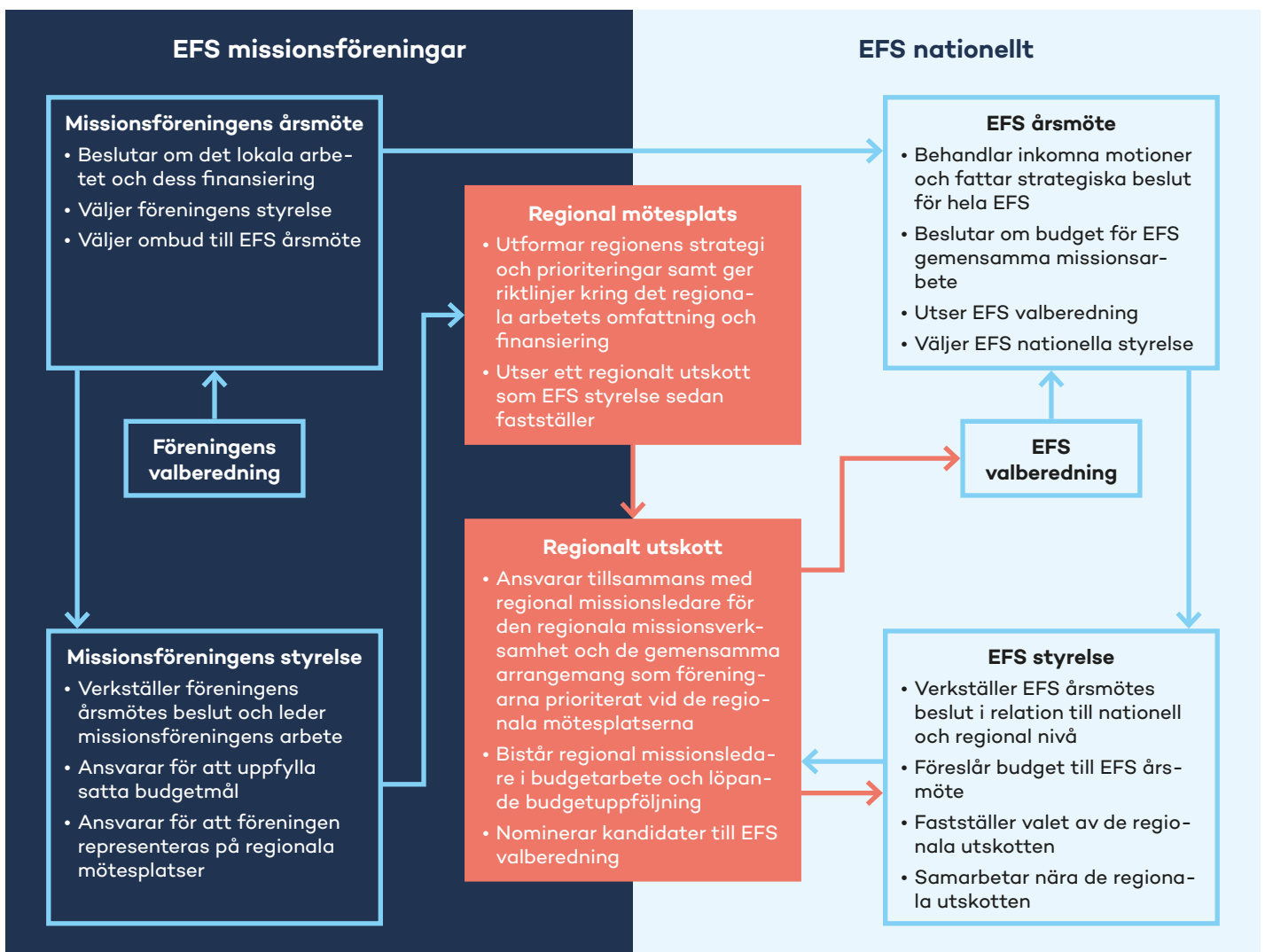
De huvudsakliga förslagen till förändringar har presenterats i kapitel I ovan. I det följande beskrivs de demokratiska, operativa och ekonomiska strukturerna i förslaget mer i detalj.

1. EFS demokratiska struktur

EFS nuvarande demokratiska struktur är, som nämnts, dimensionerad för en väsentligt större rörelse med betydligt fler medlemmar än dagens.

Den organisationströtthet som finns i rörelsen ger lätt en upplevelse av att upprätthållandet av organisationen drar resurser från det mer konkreta missionella arbetet. Genom att föra samman de sju distriktsorganisationerna och riksorganisationen till en gemensam organisation, förenklas den demokratiska strukturen och blir mer flexibel.

Genom den digitala utvecklingen finns det i dag möjligheter till snabbare kommunikation och mer direkt demokrati. Detta behöver utvecklas mer och finna fungerande former, men det kan i många avseenden väga upp det demokratiska underskott som kan befaras uppkomma då antalet demokratiskt valda instanser i form av styrelser, råd och utskott i föreliggande organisationsförslag minskas i antal.

Den demokratiska strukturen beskriver hur EFS demokratiskt beslutar om hur vårt arbete ska bedrivas. I föreliggande förslag finns två formella och direkt beslutande nivåer – den lokala (mörkblått) och den nationellt gemensamma (ljusblått), nivåer som vardera är juridiskt självständiga. Därutöver finns en mindre formell regional nivå (rött) för att tillvarata och bearbeta respektive regions specifika frågor så att dessa får tillräckligt utrymme i EFS gemensamma arbete.

FÖRÄNDRINGSFÖRSLAG

Eftersom regionerna i den nya organisationen inte längre är självständiga juridiska enheter (juridiska personer) samordnas en hel del uppgifter som krävs av en sådan, exempelvis den ekonomiska förvaltningen och arbetsgivaransvaret, till en funktion som är gemensam för hela rörelsen.

Detta innebär att distriktsstyrelserna med till sig knutna råd och utskott upphör i sin nuvarande form. EFS har i den nya organisationen endast *ett* årsmöte, där styrelse väljs och budget beslutas för hela EFS gemensamma arbete och för personalkostnadsdelen av det lokala arbetet.

Regionala mötesplatser

EFS nya organisation innehåller sju regioner med samma gränser som dagens distrikt. Även om formella årsmöten inte längre behöver hållas i dessa sju regioner, kommer även fortsättningsvis behov finnas för de lokala missionsföreningarna att samråda med varandra och prioritera och utveckla det gemensamma missionsarbetet i regionen.

De regionala mötesplatserna kan, eftersom det inte rör sig om juridiskt formella samlingar, utformas olika efter vilja och behov i regionen. Minst en mötesplats ordnas dock varje år. På den regionala mötesplatsen utser de lokala föreningarna ett regionalt utskott bestående av minst fem ledamöter. Det regionala utskottets sammansättning fastställs sedan formellt av EFS styrelse. På den regionala mötesplatsen behandlas också frågan om hur regionens missionsföreningar tillsammans ska finansiera EFS gemensamma arbete, såväl regionalt som nationellt.

Det formella budgetbeslutet för hela EFS gemensamma arbete fattas av missionsföreningarna genom dessas ombud på EFS gemensamma årsmöte. För att detta beslut ska få en hållbar förankring, behöver föreningarna mötas för att finna samsyn i vad regionen vill satsa på gemensamt.

Regionala utskott

EFS gemensamma arbete kommer alltså fortsatt att rymma mångfald. De regionala mötesplatserna beslutar själva om vilken verksamhet man vill bedriva i sin region. I strategiska frågor sker samråd mellan det regionala utskottet och EFS styrelse. Utskottet kan dels få frågor från EFS styrelse att bereda, men också lyfta frågor som är av vikt för hela rörelsen till EFS styrelse.

Det regionala utskottet ansvarar tillsammans med den regionala missionsledaren för det missionsstrategiska utvecklingsarbetet i regionen och tillsammans med det regionala kansliet för att tillvarata regionens intressen och önskemål i utformningen av hela EFS gemensamma arbete. Utskottet arbetar på delegation från EFS styrelse tillsammans med den regionala missionsledaren med budgetberedning och budgetuppföljning för regionens arbete och har i detta arbete samråd med de lokala missionsföreningarna. Det regionala utskottet kallar till regionala mötesplatser då det behövs.

Med denna ordning bibehålls det demokratiska inflytandet över regionernas verksamhet. Eftersom regionerna inte längre är självständiga juridiska enheter, behöver inte förtroendemannaorganisationen vara lika omfattande som den måste vara för att bära dagens organisation.

De regionala utskotten kan knyta till sig projektgrupper av olika slag, exempelvis för planerande och genomförande av regionala konferenser, särskilda satsningar i regionen eller annat liknande. De regionala utskotten utser även representanter till regionala samrådsorgan, exempelvis i relation till stift och folkhögskolor inom regionen.

Dagens distrikt ser olika ut, såväl geografiskt som verksamhetsmässigt. De framtida regionerna kommer att ha samma möjligheter att utforma sitt arbete utifrån sina resurser och prioriteringar som i dag. Möjligheten för regioner att samarbeta i olika projekt eller med vissa missionsområden underlättas genom att de hinder som ligger i att vara olika juridiska personer undanröjts.

2. EFS operativa struktur

Missionsföreningarna

Det är i de lokala missionsföreningarna som EFS uppdrag tar konkret gestalt. Det är först och främst där som människor möter evangeliet och kommer till tro genom de gudstjänster som firas och annan verksamhet som anordnas. De lokala missionsföreningarna är därför själva grunden i EFS organisation, och det är missionsföreningarnas vilja som styr utvecklingen av hela EFS arbete.

EFS gemensamma mission

Tillsammans väljer de lokala missionsföreningarna hur de vill utforma strukturen på det arbete inom EFS som kräver större resurser än vad som finns i det lokala sammanhanget. Gemensamt tar man också solidariskt ansvar för att finansiera och genomföra denna verksamhet.

I detta arbete intar EFS internationella mission en särställning, eftersom detta arbete av nödvändighet bygger på gemensamt ansvarstagande för att alls kunna genomföras.

När det gäller missionsarbetet i Sverige finns områden där gemensamt ansvarstagande och samsyn är nödvändigt. Det gäller exempelvis utveckling av det nuvarande lokala missionsarbetet, missions-

EFS missionsföreningar

Missionsföreningarnas gemensamma vilja är det som formar och utvecklar EFS arbete, och föreningarna är därför grunden för allt EFS arbete med att utföra missionsuppdraget.

- Gudstjänster
- Andlig fördjupning genom exempelvis bibelstudiegrupper, hemgrupper och bönegrupper
- Evangelisation
- Diakoni

Barn- och ungdomsarbetet har sin centrala plats i missionsföreningarna, men där lokal Saltförening finns drivs, formas och utvecklas detta arbete av denna i samverkan med missionsföreningen.

Missionsföreningarnas operativa arbete bedrivs i första hand av föreningarnas medlemmar som på olika sätt engagerar sig ideellt i föreningarnas verksamheter, som ledare eller i olika praktiska uppgifter, samt av olika typer av anställda.

EFS gemensamma mission

En del mer övergripande missionsuppgifter kan inte hanteras av missionsföreningarna enskilt. Därför har föreningarna utformat en stödfunktion där tillräckliga resurser och nödvändig kompetens samlas för att utföra dessa uppgifter och att ge efterfrågat stöd till de lokala missionsföreningarna.

Nationellt gemensamt:

- EFS internationella mission
- EFS missionsarbete i Sverige
- Lönehantering och arbetsmiljöarbete för alla EFS anställda
- Utbildningsfrågor
- Insamling och information
- Samverkan med Salt, Svenska kyrkan, andra samfund och organisationer

Det nationella kansliet arbetar i nära samarbete med de regionala kanslierna. Det operativa arbetet på det nationella kansliet utförs av anställda inom respektive område under ledning av EFS missionsföreståndare.

Regionalt gemensamt:

- Föreningsstöd och föreningsutveckling
- Arbete med nysatsningar, pionjärbete och nyplanteringar
- Regionala konferenser och andra samlingar
- Medarbetarsamlingar och andra former av stöd för anställda
- Samverkan med Salt, Svenska kyrkan, andra samfund och organisationer.

EFS och Salts regionala kanslier samlokaliseras med fördel och samarbetar nära tillsammans. Det operativa arbetet på de regionala kanslierna tjänar till att stödja regionens föreningar, utförs av anställda i samarbete med det nationella kansliet och leds av en regional missionsledare.

Den operativa strukturen beskriver EFS faktiska verksamhet med utgångspunkt från vårt missionsuppdrag att göra Jesus Kristus känd, trodd, älskad, och efterföljd och att hjälpa människor att leva nära honom.

strategiskt arbete med evangelisation, och nyplanteringar av kristna gemenskaper. Även hantering av olika utbildningsfrågor och rekrytering av präster för tjänst inom EFS, samt arrangerande av läger och konferenser av olika slag, behöver ordnas med gemensamma resurser.

EFS och Svenska kyrkan behöver mötesplatser för samtal och annat utbyte på såväl stifts- som nationell nivå. Detsamma gäller utvecklingen av ekumeniska kontakter på regional och nationell nivå. Samordning är också viktig i arbetet med informationsspridning, i såväl tryckt som digital form, om insamlingsprojekt, arrangemang och annat som rör hela rörelsen.

FÖRÄNDRINGSFÖRSLAG

Nationell nivå

EFS gemensamma arbete är i dag uppdelat i två nivåer, en riksnivå och en distriktsnivå, som tillsammans består av åtta juridiskt självständiga enheter. Alla dessa åtta enheter hanterar i stort sett samma typer av arbetsområden: ekonomisk förvaltning, personalhantering, information och övrig administration. Detta innebär att ett betydande dubbelarbete sker och att kvaliteten kan variera beroende på vilken kompetens och vilka resurser som finns inom respektive enhet.

En huvudpunkt i föreliggande förslag till ny organisation för EFS är att dessa åtta enheter sammanförs till en enda organisation. Detta ska få till följd att dubbelarbetet minskas betydligt och att ekonomisk förvaltning, personalhantering, information och administration för EFS gemensamma arbete samordnas och hanteras på ett enhetligt och professionellt sätt.

Denna förändring kommer att märkas tydligast på det som vi i dag kallar distriktsnivå och i synnerhet vad gäller bemanningen på de olika distriktsexpeditionerna. Eftersom all personaladministration, all ekonomisk förvaltning, mycket informationsarbete och det mesta av övrig administration samordnas till en nationell ekonomi- och personalavdelning, kommer bemanningen på nationell regional nivå att förändras. En viss förstärkning med ett mindre antal tjänster för det gemensamma arbetet behöver göras. Några behöver placeras på EFS kansli medan några med kan placeras på regionkontor.

En del uppgifter inom administration, information och insamling kommer dock även fortsatt att utföras på regional nivå. Det gäller de områden där den geografiska närheten eller kunskapen om den specifika regionen har särskild betydelse.

Regional nivå

Ett regionalt kansli finns också fortsättningsvis för att ge de lokala missionsföreningarna stöd. Hur bemanningen på dessa regionala kanslier ska se ut och hur de ska finansieras kommer de lokala missionsföreningarna i respektive region tillsammans överens om på en regional mötesplats.

Arbetet på varje regionalt kansli leds av en regional missionsledare, som rekryteras och anställs av EFS styrelse i samråd med regionen. Den regionala missionsledaren ska, i högre grad än i dag, ägna sig åt missionsstrategiskt arbete för regionens utveckling och i mindre grad åt administrativa uppgifter och personalfrågor. Ett delegerat ansvar när det gäller rekryteringar, utvecklingssamtal med anställda och liknande kommer dock även fortsatt att finnas bland den regionala missionsledarens uppgifter. Även arbetet med att stödja och hjälpa de lokala missionsföreningarna i arbetet med att utveckla sin verksamhet kommer fortsatt att ha hög prioritet.

EFS och Salts regionala kanslier samlokaliseras med fördel. Salt organiserar EFS barn- och ungdomsarbete och är en självständig organisation, men den har ett mycket nära och integrerat samarbete med EFS. En betydande del av det gemensamma arbetet i regionerna är sådant som sorterar under Salts ansvarsområde.

Salt lägger ett eget förslag på ny organisation för sitt arbete parallellt med EFS organisationsförändring.

En viktig punkt i detta arbete handlar om att ge Salt bättre möjligheter att forma och utveckla sitt arbete både nationellt och regionalt. Förslaget innebär därför att Salt blir arbetsgivare för dem som i dag är distriktskonsulenter med barn- och ungdomsansvar; i flertalet distrikt är dessa i dag EFS- anställda.

Lokal nivå

De som arbetar lokalt och i dag har distriktet som sin arbetsgivare kommer i den nya organisationen att ha sin anställning i EFS gemensamma organisation. Ansvaret för arbetsgivarfrågor – med alla de olika uppgifter som det medför – kommer att hanteras av EFS personalavdelning. Lokal arbetsledare ska liksom i dag finnas i varje förening där anställd personal finns. Den regionala missionsledaren kommer liksom distriktsföreståndaren i dag att vara ett stöd och en samtalspartner för dem som är lokalt anställda.

Det fåtal lokala föreningar som i dag väljer att själva vara arbetsgivare för sina anställda, har naturligtvis fortsatt möjlighet att välja denna lösning.

3. EFS ekonomiska struktur

När det gäller de ekonomiska aspekterna av den föreslagna organisationsförändringen kan det vara på sin plats att först beskriva hur nuläget ser ut när de gäller de ekonomiska relationerna mellan enskilda medlemmar, missionsföreningar, distrikt och EFS riksorganisation:

Nuläge

Den enskilde *EFS-medlemmen* står för majoriteten av allt givande på alla nivåer inom EFS. Som medlem kan man dela upp sitt givande till den egna missionsföreningen, till distriktet och till EFS riks. På alla dessa nivåer kan givandet vara kopplat till ett speciellt ändamål eller vara en ospecificerad gåva.

EFS Missionsföreningar tar emot gåvor från sina medlemmar och andra deltagare i verksamheten.

En stor del av missionsföreningens intäkter går till att täcka personalkostnader. Den lokalt placerade personalen har som regel distriktet som sin arbetsgivare, men missionsföreningen förväntas stå för dessa personalkostnader.

Missionsföreningen är också en del av distriktet och dess verksamhet. Denna verksamhet finansieras genom att man betalar in gåvor till distriktet för den distriktsgemensamma verksamheten.

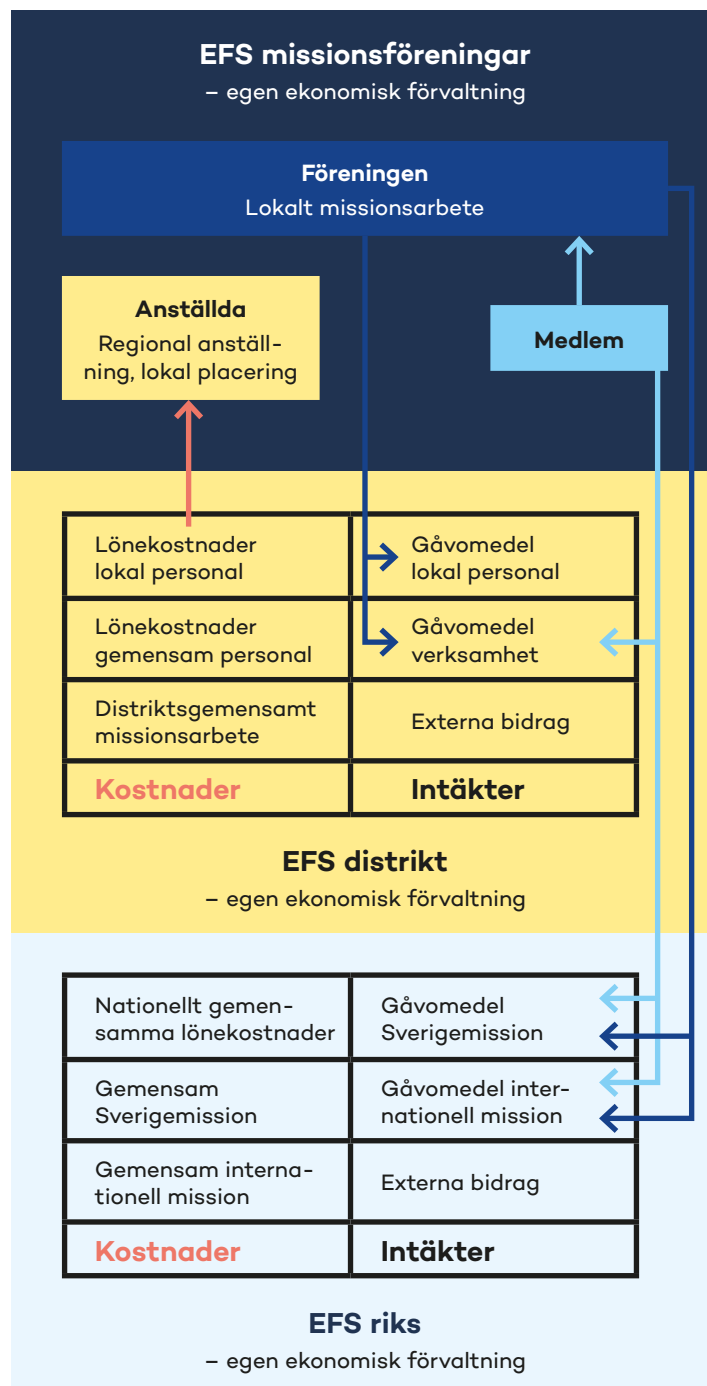
På samma sätt är missionsföreningen en del av EFS och delar ansvaret för ekonomin på både nationell och internationell nivå. Det sker genom att man skänker medel i olika former till EFS verksamhet.

EFS distrikt får sina inkomster via gåvor från enskilda och missionsföreningar. Gåvor och avgifter i samband med egna arrangemang är också en inkomstkälla. Något distrikt har egen tidning som genererar intäkter i form av prenumerationsavgifter och vissa distrikt har större fastighetsinnehav som kan ge hyresintäkter.

En annan form av intäkter för distrikten är medel som kommer i samband med nedläggningar av missionsföreningar. Dessa avsätts till distriktets allmänna arbete eller till specifika ändamål beroende på vad som angetts i stadgar eller föreningsbeslut.

På distriktsnivå får Salt olika former av bidrag från kommuner och landsting. Dessa bidrag går till Salt, men eftersom ekonomin ofta samordnas med EFS så syns detta även i EFS-distriktens ekonomiredovisning.

Distriktens utgifter består framför allt av två huvudposter: lönekostnader för lokalt placerad personal och distriktsgemensam verksamhet. Den största kostnaden för gemensam verksamhet är lönekostnader för den personal som arbetar på distriktsexpeditionerna och kostnader för gemensam verksamhet

som exempelvis konfirmandläger, andra läger och konferenser samt olika former av nysatsningar eller pionjärbete.

Inom distrikten finns även olika ekonomiska tillgångar som kassa, banktillgodohavanden, värdepapper och olika fonderade medel. Dessutom finns inom vissa distrikt fasta tillgångar i hela eller delar av fastigheter; dessa kan delvis vara belånade.

EFS riksorganisation erhåller gåvor både från föreningar och enskilda medlemmar till rörelsens internationella mission. Missionsföreningarna betalar även in en medlemsbaserad avgift som bland annat bidrar till att täcka kostnaderna för medlemstidningen *Budbäraren*, som alla medlemmar i EFS får.

Utöver detta får EFS bland annat en rikskollekt och verksamhetsanslag från Svenska kyrkan samt från Nämnden för statens stöd till trossamfund (SST) som sedan fördelas inom hela EFS organisation. Även testamenten är en viktig intäkt för EFS riksorganisation, och dessa intäkter avsätts till de specifika ändamål som finns angivna i respektive testamente.

Den *internationella missionens* utgifter består dels av kostnader för EFS egna missionärer, dels bidrag till systerkyrkornas olika verksamheter och projekt. Den internationella avdelningen, liksom övriga funktioner på EFS kansli kopplade till den internationella missionen, utgör en mindre del av kostnaderna.

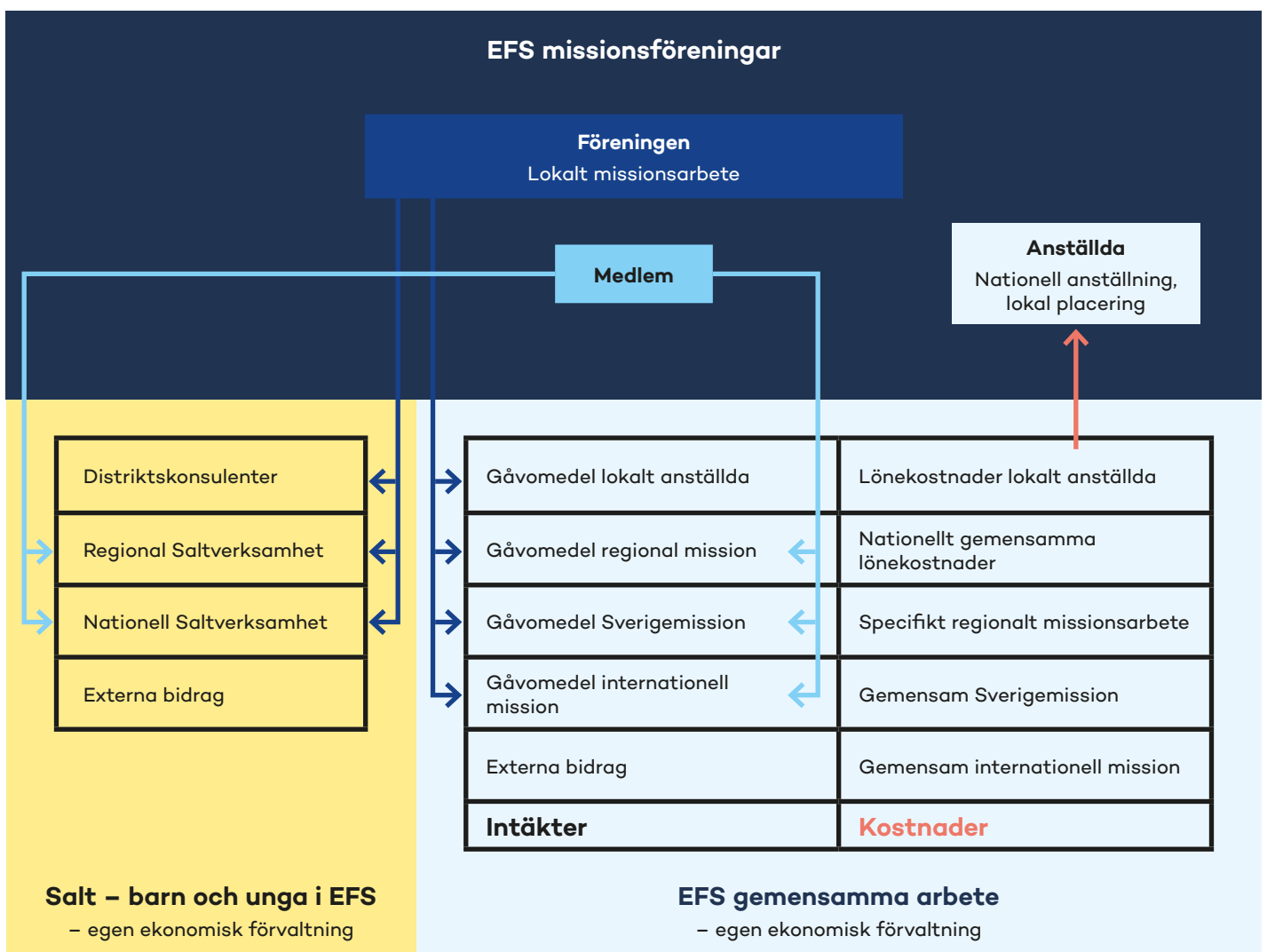
Utgifter för *missionen i Sverige* omfattar exempelvis utvecklingsarbetet kring Nya sätt att vara kyrka, Tillväxt och nyplanteringsakademien (TNA), nyplantering och Växtkraft, prästrekrytering, samarbetsfrågor och musikarbete.

Utgifter för *ledning och styrelse* innefattar missionsföreståndaren med assistentresurser, EFS styrelse och EFS ledningsgrupp inklusive distriktsföreståndarna.

Utgifter för *information och kommunikation* handlar i huvudsak om Budbäraren och andra trycksaker, insamlingsarbete och EFS närvaro på digitala plattformar.

Ekonomisk struktur i ny organisation:

I det följande beskrivs hur de ekonomiska relationerna föreslås se ut i en ny organisation. Detta görs först grafiskt och fördjupas därefter genom en beskrivning av vilka relationer och ekonomiska flöden som kommer att se annorlunda ut i framtiden jämfört med i dag.

Den ekonomiska strukturen beskriver flödet av gåvomedel genom organisationen för finansieringen av EFS missionsarbete och anställda personal.

FÖRÄNDRINGSFÖRSLAG

Medlem

För den enskilde medlemmen, som fortfarande är källan till största delen av de ekonomiska resurser som EFS behöver för sitt arbete, blir den enda förändringen att de gåvor som tidigare skickats in till EFS-distriktet respektive EFS riksorganisation i framtiden kommer att skickas till endast en mottagare, nämligen EFS gemensamma organisation. Naturligtvis kvarstår möjligheten att välja till vilken del av det gemensamma arbetet som den specifika gåvan riktas, eller att lämna fritt att använda gåvan där den bäst behövs i arbetet.

Missionsförening

Lokalt arbetande personal

Föreningar med anställda som arbetar i den lokala verksamheten skickar in de medel som behövs för att täcka alla kostnader för anställningen till EFS, som sköter personaladministrationen för hela rörelsen.

Gemensamt arbete

Gåvomedel för all beslutad gemensam verksamhet skickas till EFS för att finansiera föreningens del av de gemensamma kostnaderna på både regional, nationell och internationell nivå inom EFS.

EFS gemensamma arbete

Samordning

Verksamhet som dagens distrikt ansvarar för kommer dels att flyttas över till de nya regionerna, dels samordnas nationellt.

Distriktens roll och funktion är det som kommer att förändras mest vid genomförandet av en ny organisation. På sikt kommer dagens distrikt att upphöra som egna juridiska personer, alternativt kvarstå men med mycket begränsat ansvarsområde (se separat PM angående fastigheter). När EFS åtta organisationer blir en gemensam organisation, kommer nuvarande distrikts ekonomiska ansvar att flyttas till denna nya organisation som sköter hela EFS gemensamma verksamhet.

Salt

Distriktens kostnader för barn- och ungdomsläger samt personalkostnader för distriktskonsulenter kommer att flyttas över till Salt. Salt får även ansvaret för att säkerställa motsvarande intäkter genom deltagaravgifter och gåvor från både egna medlemmar och från EFS medlemmar.

Eftersom Salt i dag inte har egen ekonomisk bärkraft kommer missionsföreningarna även fortsatt att behöva stötta Salt ekonomiskt på lokal, regional och nationell nivå. Detta handlar inte i huvudsak om ett ökat behov av gåvomedel i föreningarna, utan om en omfördelning av de gåvor som redan i dag samlas in. Salts medlemmar är unga och har i regel mindre givarförmåga än EFS medlemmar. Gåvor och stöd till Salt bör därför vara en naturlig del av EFS givande och ska ses som en viktig investering i EFS framtid.

Intäkter

Enskilda medlemmar ger sina gåvor till EFS på samma sätt som före omorganisationen.

Missionsföreningarna skickar in medel till EFS som täcker kostnaderna för lokalt placerad personal och även sin del av gåvomedelsbehovet för EFS gemensamma verksamhet på regional, nationell och internationell nivå.

Andra intäkter till EFS gemensamma arbete kommer från externa bidragsgivare, som till exempel Svenska kyrkan, studieförbund och olika instanser inom stat, landsting och kommun.

Utgifter

Den största kostnadsposten för EFS är personalkostnader för den lokalt placerade personalen, för vilka EFS har arbetsgivaransvaret.

För regionala verksamheter, exempelvis utveckling av lokala sammanhang, uppbyggelsekonferenser, konfirmandläger, utvecklings- eller nysatsningsarbete, blir relaterade kostnader en del av EFS gemensamma ekonomi, men de redovisas under regionens kostnadsställe så att de kan följas upp på ett enkelt sätt.

När det gäller internationell mission, mission i Sverige, missionsföreståndarens kansli med dess ledningsfunktioner, information, kommunikation och utbildningen av präster på Johannelund förblir den ekonomiska strukturen i princip oförändrad i förhållande till dagens.

Tillgångar

Ansvar för de ekonomiska tillgångar som finns inom de nuvarande distrikten flyttas vid organisationsförändringens genomförande till EFS gemensamma ekonomi. Där redovisas de som tillgångar kopplade till det ursprungliga distriktets ersättare, alltså den nya regionen.

De tillgångar som berörs är kassa, banktillgodohavanden och värdepapper samt olika fonderade medel, exempelvis lönereservfond, pionjärfond, avsättningar efter gåvor och testamenten med specifika ändamål.

De tillgångar som flyttas till EFS gemensamma kassa kommer att behålla samma ändamål som gäller i det nuvarande distriktet. Vad dessa resurser ska användas till bestäms även i den nya organisationen huvudsakligen av regionerna själva genom de regionala mötesplatserna och de regionala utskotten. Samrådet mellan regionen och den nationella organisationen behöver naturligtvis bli större än i nuvarande organisation.

För fonder och stiftelser vilka regleras av stadgar med länsstyrelsen eller kammarkollegiet som kontrollorgan måste huvudmannskapet för dessa fonder och stiftelser ändras från respektive distrikt till EFS, i enlighet med de regler som gäller för detta.

Utöver nämnda tillgångar finns det inom vissa distrikt fasta tillgångar i form av fastigheter. Varje distrikt beslutar självt hur detta ägande kommer att förändras i en ny organisation. Bifogat till detta förslag finns ett separat PM som beskriver några olika möjliga alternativ på hur det kan hanteras. En plan för hur detta ska göras tas fram i respektive distriktsstyrelse innan distriktet fattar beslut om att gå in i den nya organisationsstrukturen.

Budgetprocess och uppföljning

Den ekonomiska planeringen i den nya organisationen sker i det årliga budgetarbetet. Där kommer varje missionsförening att behöva ange sitt behov av personal i det egna arbetet och samtidigt ge sitt löfte om att tillskjuta medel till EFS som är tillräckliga för att täcka kostnaderna för denna personal. Utöver detta har den enskilda föreningen ansvar för att tillskjuta sin del av kostnaderna för den gemensamma verksamheten på regional, nationell och internationell nivå. Denna verksamhet formuleras i EFS verksamhetsplan och beslutas av föreningarnas ombud på EFS årsmöte.

Ekonomisk uppföljning sker löpande under räkenskapsåret. Missionsföreningarna kommer att få återkoppling från EFS ekonomiavdelning, vilket ger varje förening kontroll på att de uppfyller sina åtaganden för att täcka de personalkostnader och kostnader för den gemensamma verksamhet som man tagit ansvaret för. Liksom cheferna på EFS nationella kansli är budgetansvariga för sina respektive avdelningar, kommer de regionala missionsledarna att vara budgetansvariga för sina respektive regioner.

Frigjorda resurser i den nya organisationen

Genom samordning och effektivisering av ekonomi, administration, systemresurser och personalhan-

tering beräknas kostnaderna inom dessa områden kunna minska jämfört med dagens resursbehov. Räknat på alla anställningar rör det sig om ungefär 10 %, vilket motsvarar att cirka två och en halv miljoner kronor per år frigörs. Dessa kan därmed användas i det missionsinriktade arbetet.

Exakt hur bemanningsplanen kommer att se ut kan inte redovisas förrän de konkreta effekterna av den nya organisationen för anställd personal på riks- och distriktsnivå planerats mer i detalj och MBL-förhandlats.

V. EFS och Salt

EFS fattade 2005 beslut om att bedriva sitt barn- och ungdomsarbete genom Salt. Trots att Salt nu funnits i tio år finns fortfarande okunnighet om Salt på många håll inom EFS. Därför har Salt parallellt med EFS genomfört en egen organisationsutredning. Dels för att se hur man kan forma och utveckla sitt eget arbete ännu bättre, dels för att vara beredda på de förändringar som EFS står inför. Denna utredning bifogas detta förslag.

Genom att genomföra vissa förändringar söker Salt att förtydliga sig som organisation. Syftet är att stärka Salt-identiteten hos de barn och unga som finns i verksamheten och på sikt göra det lättare för dem att få en EFS-identitet.

Barn- och ungdomsarbetet organiseras via de lokala Saltföreningarna, men förutsätter även fortsatt engagemang och ledarinsatser från EFS-föreningen.

Regionalt blir det vissa nyheter. Som redan nämnts föreslås anställningarna för dagens distriktskonsulenter att övergå till Salt för att möjliggöra ett ännu mer strategiskt utvecklingsarbete. All ekonomi som rör barn- och ungdomsarbete på regional nivå läggs under Salts ekonomiska ansvar. På så sätt tydliggörs Salt även ute i regionerna, liksom missionsföreningarnas och EFS-medlemmarnas ekonomiska ansvar för Salt. Detta visas i den ekonomiska skissen på sidan 14 med de pilar som går från föreningar och medlemmar till Salt. Detta är dock inget helt nytt; Salt är redan i dag beroende av sådant direkt givande. Det nya är att gåvor som täcker barn- och ungdomskonsulenternas löner ska gå direkt till Salt. Tidigare gick motsvarande gåvor till distrikten och EFS riks.

Med en enklare och tydligare organisation för både EFS och Salt är förhoppningen att få se fler unga människor engagera sig i båda organisationerna, och att skapa förutsättningar för en naturlig övergång till EFS när det är dags för det.

VI. Relationer och samarbete

Svenska kyrkan

Som rörelse inom Svenska kyrkan har EFS många goda samarbetsrelationer med kyrkans församlingar, pastorat, stift och på nationella nivå. Lokalt handlar det om samarbetsavtal för 40-talet samarbetskyrkor, många samverkansavtal mellan föreningar och församlingar kring personal, lokaler eller verksamhet och om EFS:are som tar ansvar som förtroendevalda eller anställda i kyrkan. Samarbetet sker utifrån utgångspunkten att vi tillhör en och samma kyrka och delar ett gemensamt uppdrag att gestalta evangelium på den grund som den nationella överenskommelsen mellan Svenska kyrkan och EFS utgör. EFS vill även fortsättningsvis strukturera detta samarbete så att såväl EFS-föreningens självständighet som kyrkoförsamlingens övergripande ansvar för sin verksamhet bibehålls.

Avtal, anställningar och delegerade uppgifter

För lokala avtal innebär den nya organisationen att de två huvudparterna, föreningen å ena sidan och församlingen/pastoratet å andra sidan, förblir desamma. Missionsföreningen kommer att kunna utföra arbetet efter lokala förhållanden på samma sätt som i dag, så som EFS stadgar säger.

I avtal där ett EFS-distrikt finns med som tredje part i avtalet sker en förändring. EFS – den nationellt gemensamma organisationen – övertar som juridisk person den formella funktionen som avtalspart. EFS ska genom regionen ge motsvarande stöd och stabilitet till förening och anställda som distriktet i dag ger. Vad gäller de växande kraven på arbetsgivarkompetens ger den nya organisationen möjlighet att samla och erbjuda den kompetensen i regionerna.

Den EFS-anställda personalen i samsarbetskyrkorna är en mycket viktig länk och uttryck för samhörigheten med Svenska kyrkan. I den nya organisationen kommer de som i dag är anställda av distrikten att anställas av EFS.

Samarbetsavtalen förändras inte genom den nya organisationen. Det innebär till exempel att de regioner där samsarbetskyrkoanställda förlägger en del av sin arbetstid i regional verksamhet även i framtiden kommer att kunna göra detta. Nödvändiga befogenheter för samarbetet med Svenska kyrkan på regional nivå kommer att delegeras till den regionala missionsledaren.

Samarbetsråd

I dag finns ett nationellt samsarbetsråd mellan Svenska kyrkan och EFS. Mellan vissa distrikt och stift finns regionala samsarbetsråd. I den nya organisationen förändras inte förutsättningarna för den nationella överenskommelsen. Regionalt finns likaså oförändrade möjligheter att ha samsarbetsråd eller mer informella överläggningar. Till de regionala utskotten delegeras uppgiften att utse ledamöter i regionala samsarbetsråd.

Distrikten finns i dag representerade i lokala samsarbetsråd och samsarbetskommittéer. Ansvaret för att regionen på lämpligt sätt får representation i dessa delegeras i den nya organisationen till regionutskottet.

Nya möjligheter

Den nya organisationen ger också flexibla möjligheter till strategisk samverkan med Svenska kyrkan genom att EFS inte begränsas av en juridisk-ekonomisk distriktsstruktur.

Samverkan med andra samfund än Svenska kyrkan

EFS samarbetar också med andra samfund. Det kan röra ett lokalt församlingssamarbete, samarbete kring utbildning av till exempel nyplanterare eller samarbete i nätverk eller kring projekt, som nätverket för församlingsutveckling. I den mån EFS distrikt i dag är avtalspart tar EFS nationellt över avtalet. Befogenheter kan vid behov delegeras till en region.

Johannelunds teologiska högskola

Johannelund ägs och drivs av EFS och ingår som en del i EFS ekonomi men arbetar mycket självständigt. En förändring av EFS organisation påverkar därför inte Johannelund.

Folkhögskolor

Det finns åtta folkhögskolor som har anknytning till EFS. De är organiserade på flera olika sätt (se bilaga). Flertalet av folkhögskolorna har i sina styrelser ledamöter från både EFS och Svenska kyrkan. Detta förhållande påverkas inte av den föreslagna organisationsförändringen. Däremot behöver en god ordning skapas för hur de ledamöter utses som i dag tillsätts eller föreslås av distriktsstyrelserna. Folkhögskolorna behöver på grund av detta se över sina stadgar. EFS styrelse delegerar därför mandat till de regionala utskotten att tillsätta eller förslå ledamöter i folkhögskolestyrelserna utifrån respektive folkhögskolas förutsättningar.

Arbetet med organisationsförslaget har också aktualiserat mer övergripande frågor om EFS ansvar och önskemål i relation till skolorna och ett eventuellt inrättande av något slags råd för detta som stärker kopplingen mellan EFS och folkhögskolorna.

VII. Förändringens genomförande

Grundläggande förutsättningar

Eftersom EFS i dag består av åtta självständiga delar, sju distrikt och en riksorganisation, kan ingen del bestämma över någon annan. Det betyder att EFS riksårsmöte inte kan fatta beslut som gäller en förändring av hela EFS organisation; varje distrikt måste självt fatta beslut om hur man vill göra.

EFS riksårsmöte kan endast fatta ett inriktningsbeslut om att förändra organisationen i linje med föreliggande förslag. De formella besluten kommer sedan att fattas ute i distrikten.

Nödvändiga beslut att fatta

De enskilda distrikten fattar 2017 flera beslut på sina årsmöten:

- Beslut om att överföra personal och nödvändiga ekonomiska medel för att garantera de anställdas löner.
- Beslut om överföring av verksamhet till EFS respektive Salt.
- Beslut om hur de regionala mötesplatserna ska utformas.
- Beslut om hur de regionala utskotten ska se ut.
- Beslut om att överföra fonder till EFS gemensamma ekonomi.

Dessa beslut behöver fattas på distriktens årsmöten 2017 för att förändringen ska kunna genomföra till 1 januari 2018. Det är möjligt att vid detta årsmöte även besluta om att distriktsstyrelsen ska utgöra regionalt utskott och att distriktsårsmötet 2018 utgör regionalt rådslag. Det ger ett år att fundera på formerna för dessa nya funktioner.

EFS riksårsmöte 2017 fattar sedan ett inriktningsbeslut med innebörden att förändra EFS organisation utifrån förslaget och möjliggöra för distrikten att ansluta sig till den nya organisationsformen.

På distriktens årsmöten 2018 fattas sedan beslut om:

- Vad som ska ske med distriktsägda fastigheter.
- Vad som ska ske med kvarstående ekonomiska medel.
- Vad som ska hända med distriktsorganisationen. Antingen fattas ett första beslut om nedläggning av distriktet eller också revideras stadgarna så att distriktet enbart arbetar med att förvalta av distriktet ägda fastigheter.

Om beslut om nedläggning fattats, behöver ett andra beslut om nedläggning av distriktet behandlas på distriktets årsmöte 2019.

EFS kommer även att behöva fatta beslut om några mindre justeringar av sina stadgar på riksårsmötena 2018 och 2019. Även folkhögskolorna behöver ändra i sina stadgar före 2019 för att överföra relationerna till EFS från distrikten till EFS nya gemensamma organisation.

Tidsplan

2016

- 5–8 maj Presentation och information om förslaget till ny organisation.
- 9 maj–17 okt Remiss till distrikt och missionsföreningar.
- 1 okt–11 nov Bearbetning av förslaget utifrån svaren på remissen.
- 10–11 dec EFS styrelse fastställer förslaget och lägger fram det som proposition till EFS årsmöte 2017 samt förmedlar förslaget till distriktsstyrelserna.

2017

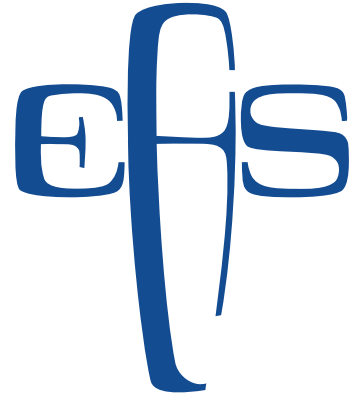
- Jan–feb Distriktsstyrelserna beslutar om att lägga fram förslaget som proposition på sina respektive årsmöten.
- Mars–april Distrikten fattar beslut om förslaget på sina årsmöten.
- 5 juni EFS årsmöte fattar beslut om att förändra organisationen i linje med förslaget.
- Hösten Förberedelser för införandet av den nya organisationen.

2018

- 1 jan Organisationsförändringen genomförs.
- Våren Distriktsårsmöten med eventuellt beslut om fastigheter samt ett eventuellt första beslut om nedläggning eller ombildning av distriktet.

EFS Norrbotten följer en egen tidsplan då distriktet önskat få möjlighet att gå in i den nya organisationen ett år tidigare, alltså från 1 januari 2017. Slutgiltigt beslut om detta fattas i september.

Under hela denna process hålls personalen informerad och samråd och förhandlingar med Vision ekumeniska sker löpande i processens olika delar.

Ny organisation för EFS

**Bilaga: Fastighetsfrågor
när EFS omorganiseras**

Fastighetsfrågor när EFS omorganiserar

Utgångspunkter och bakgrund

Detta PM gäller endast fastighetsfrågor i relation till den omorganisation som nu föreslås för EFS på distrikts- och riksnivå.

En utgångspunkt är att den föreslagna omorganisationen genomförs, vilket bland annat innebär att följande uppgifter som hittills skötts av EFS distrikt överförs till EFS Riks:

- rollen att vara *arbetsgivare* inklusive relaterad administration, samt
- ansvaret för distriktets *ekonomihantering*.

EFS samtliga sju distrikt är egna juridiska personer, vart och ett med sitt organisationsnummer. Distrikten är organiserade med kanslier och förtroendevalda, årsmöten, styrelser, revisorer och i de flesta fall olika utskott. Tanken med omorganisationen är att distriktens uppgifter i huvudsak ska överföras till EFS riks och att distrikten ska upphöra som egen juridisk organisationsnivå. All EFS-verksamhet i Sverige ska, i juridisk mening, ske endast på två ansvariga nivåer:

- EFS missionsföreningar runt om i landet (eller EFS-grupper och liknande anslutna grupper) ansvarar för lokal verksamhet
- EFS Riks ansvarar för den nationella, internationella och regionala verksamheten.

Gällande de fastigheter som EFS-distrikten för närvarande äger eller är delägare i, anser projektgruppen att det som huvudprincip inte är lämpligt att överföra dessa till riksnivån. Fastigheternas huvudsakliga ändamål har hittills varit att tillgodose lokala, och i några fall, regionala behov i de nuvarande distrikten och överlåtelse från distrikt till EFS Riks är därför inte motiverade. Hanteringen av fastigheterna skulle då hamna alltför långt från de som nyttjar respektive fastighet.

Eftersom frågan gäller fastigheter som ägs av distrikten är det enbart distrikten själva som beslutar om vad som ska ske med fastigheterna. De flesta distrikten har redan börjat överväga detta och något slutligt förslag från projektgruppen ingår därför inte i projektgruppens organisationsförslag. Däremot ger projektgruppen i det följande ett antal handlingsalternativ som kan tjäna till vägledning inför distriktens beslut.

Några olika alternativ utan inbördes prioritering

Följande förslag omfattar fyra olika handlingsalternativ för EFS-distrikten gällande hur man kan hantera sitt befintliga ägande av fastigheter.

1. Gårdsförening

En särskild förening bildas av en eller flera av de missionsföreningar/grupper som önskar ta ansvar för en viss fastighet för framtiden. Det innebär att EFS-distriktet beslutar att överlåta sin fastighet genom gåva eller genom försäljning till gårdsföreningen när denna har bildats och fått sitt organisationsnummer, stadgar med mera. Det är naturligtvis möjligt om så önskas att fler intressenter än EFS missionsföreningar ingår i gårdsföreningen; exempelvis EFS-medlemmar och intressenter från andra församlingar eller samfund. Föreningens stadgar ska ange vilka som kan vara medlemmar i gårdsföreningen.

2. Annan juridisk person (stiftelse, aktiebolag mm)

Detta kan vara ett alternativ i de fall då fastigheten till exempel inte längre fyller sitt behov eller när ägarformen ”förening” inte bedöms vara ändamålsenlig. Distriktet beslutar att överlåta sin fastighet eller sina fastigheter genom försäljning eller gåva. Överlåtelse genom köp innebär normalt att man säljer till ett marknadspris. Att sälja till ett lägre pris kan för köparen bli ogynnsamt på sikt genom att en försäljning nästa gång leder till lägre ingångsvärde i realisationsvinstberäkningen och därmed högre skatt.

3. EFS-distriktet omvandlas till ”fastighetsförening”

Det gamla distriktet ”töms” på allt förutom fastigheter och har därefter ”fastighetsägandet” som huvudsaklig uppgift. Man är inte längre ansvarig juridisk person för EFS anställda, för distriktets/regionens ekonomihantering eller för verksamhet. Detta distrikt är ett helt annat än det som ”upphört”, men har samma organisationsnummer och är strikt juridiskt alltså samma ägare. Naturligtvis måste detta EFS-distrikt ha helt andra stadgar än det ”gamla” distriktet. Dessa stadgeändringar måste dock vänta till dess övriga uppgifter avvecklats.

Det är upp till varje distrikt att bestämma tidplan och detaljer kring introduktionen av de stadgar som krävs för den ombildade ”fastighetsföreningen”. Det kan även underlätta förändringsarbetet för de distrikt som väljer att gå denna väg om de samarbetar i framtagandet av nya stadgar för ”fastighetsföreningen”.

4. EFS riks som ägare

Detta kan vara ett alternativ i de fall då fastigheten till exempel arrenderas ut eller om det gäller ett minoritetsägande i t.ex. en gårdsförening. Om detta alternativ är aktuellt så föreslås detta hanteras genom att nuvarande ägare, distriktet, överlämnar sitt ägande i fastigheten (del eller hela) som gåva till EFS riks. Det bör dock observeras att EFS inte ska förväntas vara en ”aktiv ägare” i de fastigheter som EFS får som gåva, eftersom det inte kommer att finnas resurser för en sådan ägarroll.

Referensgrupp för fastighetsrelaterade frågor

Projektgruppen föreslår att det under en övergångsperiod skapas en referensgrupp till vilken distrikten kan vända sig för att föra en dialog kring olika frågeställningar när det gäller hantering av fastigheter i samband med införandet av den nya organisationen för EFS. Eventuellt kan detta hanteras inom ramen av det fastighetsråd som EFS riks har och som är underställt EFS styrelse.

Några synpunkter som bör beaktas i samband med organisationsförändringen och fastighetsägande.

1. Ekonomihanteringen

Ekonomihanteringen för fastigheternas drift och underhåll bör skötas av den nye ägaren själv. När distriktets ekonomi relaterad till verksamheten överförs till EFS Riks bör inte detta omfatta ekonomin för själva fastighetsägandet även om ägandet är kvar i EFS på något sätt. Det är i de flesta fall ingen omfattande ekonomihantering för varje fastighet och detta sköts bäst av den som är nära fastigheten. Om EFS Riks, på uppdrag av fastighetsägarna, ska sköta ekonomihanteringen för fastigheter som EFS Riks inte äger måste EFS Riks debitera ägaren kostnaderna för hanteringen och det kommer med stor sannolikhet att debiteras moms på dessa kostnader.

2. Behåll distriktets juridiska status under några år

Om distriktet inte väljer alternativ tre ovan bör man undvika att lägga ned distriktet under ett antal år. I de fall där ett EFS-distrikt "tömts" på sina uppgifter och dessutom inte längre är fastighetsägare kan det ligga nära till hands att låta distriktet upphöra snarast möjligt. Ett formellt beslut om att slutligt lägga ned distriktet bör kanske ändå vänta ett antal år. Olika saker som kan vara knutna till fastighetsägandet kan dyka upp senare och om så sker är det bra att den juridiska personen finns kvar. Så också om det dyker upp testamenten där EFS-distriktet är insatt som förmånstagare.

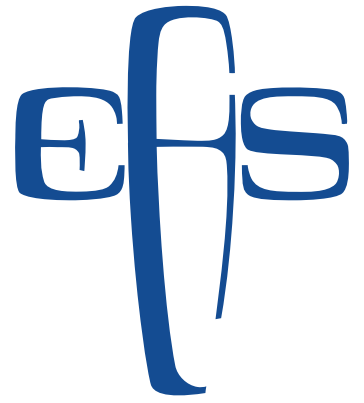
3. Namnändring

Om distriktet väljer alternativ tre ovan, alltså att formellt behålla distriktet med fastighetsägande som dess enda uppgift, så bör man överväga att ändra namnet så att den nya rollen framgår också av namnet. "EFS Norrbotten" kan exempelvis ändras till "EFS fastigheter Norrbotten".

4. Stämpelskatt

När fastigheter överlåts till ny ägare (från exempelvis en juridisk person till en annan, var och en med sitt organisationsnummer) skall den nye ägaren normalt betala stämpelskatt till staten. Reglerna för detta ser kortfattat ut så här:

- Om överlåtelsen skett som köp skall 2 procent av köpesumman betalas i stämpelskatt.
- Om överlåtelsen skett som gåva betalas ingen stämpelskatt, utan endast en ansökningsavgift. Den är 825 kronor per gåvohandling. Om flera fastigheter överlåts genom samma gåvohandling blir totalkostnaden ändå inte mer än 825 kronor.
- Om en ägare ändrar sitt namn och vill ha det nya namnet redovisat i lagfarter och liknande så görs namnändringen av inskrivningsmyndigheten på ansökan av ägaren utan att någon avgift debiteras. Organisationsnumret måste i dessa fall vara oförändrat.

Ny organisation för EFS

Bilaga: Hur påverkas EFS folkhögskolor?

Hur påverkas EFS folkhögskolor av EFS nya organisation?

Bakgrund

Inom EFS finns åtta folkhögskolor som på olika sätt är kopplade till EFS på distriktsnivå. Dessa skolor påverkas därför av den planerade nya organisationen för EFS. Utredningsgruppen har studerat folkhögskolornas stadgar och identifierat ett antal förändringar som måste genomföras, dels av varje skolas stadgar och dels av EFS nya organisation. Dessa förändringar sammanfattas i detta dokument.

Nuläge och identifierade förändringsbehov

En uppdelning av de åtta folkhögskolorna kan göras i de som drivs av folkhögskoleföreningar, de som drivs som stiftelser och den som ägs av ett distrikt.

1. **Glimåkra, Hjälmed, Mellansel, Sundsgården** och **Åredalen** ägs av folkhögskoleföreningar där ledamöterna i föreningens styrelse nomineras av folkhögskoleföreningen, EFS-distriktet samt i vissa fall av stift eller andra som anges i stadgarna.

I dessa föreningar kommer det att krävas en stadgeändring så att ledamöterna i stället nomineras av EFS styrelse, som föreslås delegera nomineringen till sina regionala råd eller det föreslagna utbildningsutskottet. Dessutom anges det i stadgarna vad som händer om föreningen skulle upplösas. Även här behövs det en förändring om EFS-distriktet anges som den som skall ta över tillgångarna.

I vissa fall kan det finnas andra kopplingar som erhållna lån eller dylikt som också måste regleras.

Stadgeändringar kräver i allmänhet två årsmöten för att genomföras, vilket innebär att en synkronisering mellan EFS organisationsförändring och folkhögskoleföreningens ändring i sina stadgar är viktig.

2. **Solvik** och **Strömbäck** är båda stiftelser. Stiftelsebildare i Solvik är EFS Västerbotten. När det gäller Strömbäck är EFS Västerbotten, Luleå Stift och Umeå Pastorat stiftelsebildare.

Arbetsgruppen har haft kontakt med Länsstyrelsen i Norrbotten (som även handlägger stiftelsefrågor för Västerbotten). Deras besked är att det inte finns behov av att överhuvudtaget göra något med anledning av EFS omorganisation. Man jämförde med när Swedbank tog över ett antal lokala sparbanksstiftelser och då även bara tog över de funktioner som de lokala sparbankerna haft när dessa upphörde som juridiska enheter.

3. **Hagaberg** ägs av, och är en integrerad del i, EFS Mittsverige.

EFS Mittsverige har en egen arbetsgrupp som tar fram förslag på hur Hagaberg ska vara organiserat när den nuvarande distriktsorganisationen förändras.

I den detaljerade tidplan som EFS styrelse fastställer för införandet av den nya organisationen kommer det även att framgå när nödvändiga stadgeförändringar för de olika folkhögskolorna måste vara genomförda. Dessa stadgeförändringar kommer respektive folkhögskola att ansvara för genomförandet av.

Övrigt

Arbetsgruppen har haft samtal med rektorer på fem skolor och styrelseledamöter på två skolor. Det har då framkommit en del intressanta synpunkter. Bland annat så efterlyses mer samhörighet mellan skolorna och rörelsen. Vad vill EFS med sina folkhögskolor? Utveckla samverkansforumet och satsa mer på EFS största missionsstationer – våra skolor.

En annan intressant fråga är vem som skall vara huvudman för EFS folkhögskolor. Vi förstår att man på vissa håll anser att det räcker med EFS. Andra vill bredda med fler huvudmän.

För att EFS nya organisation på ett tydligt sätt ska lyfta fram folkhögskolorna och andra utbildningsfrågor aktualiserar arbetsgruppen att EFS styrelse bör tillsätta ett utbildningsutskott.